

gaade fremad. Det er Forstetaten. Der var i 1894 forelagt et Lovforslag fra Regeringen desangaaende. Det viser altsaa, at det erkendtes, at der kunde trænges til en Forbedring, selv om dette Lovforslag ikke var saa omfattende, som man kunde have ønsket. Siden den Tid har denne Sag staaet fuldstændig stille. Der er kun 22 Skovridere i Danmark, men 3 af disse lønnes som 2den Klasses Skovridere, det vil sige med 1200 Kr., og de have ikke de Alderstillæg, som Skovriderne af første Klasse have. Naar Skovriderne endelig en Gang naa til at blive Skovridere af 1ste Klasse, have de et Alderstillæg af 200 Kr. hvert 5te Aar, men det regnes ikke fra den Tid, de overhovedet blive Skovridere, men kun fra den Tid, de blive Skovridere af 1ste Klasse. Ligeledes ere Forstassistenterne meget smaat lønede. De faa 1000 Kr. i Gage med et Alderstillæg, der kan stige indtil 200 Kr. og et Dyrtdistillæg af 120 Kr., men man maa erindre, at disse Folk gaa til de ere 40 Aar eller derover, inden de kunne blive Skovridere. Det er der næppe nogen anden Livsstilling, der byder sine Medlemmer. Om Skovfogderne kan siges det samme. De fleste af dem have en Løn paa 600 Kr., men man maa huske paa, at en Del af den Løn, som baade Skovridere og Skovfogder have, skulle de have af Udbyttet af Jordlodden. Paa samme Tid, Tiderne ere gaade tilbage for Landbruget i Almindelighed, er det i Særdeleshed gaaet tilbage for de Folk, der skulle leve af deres Jord, fordi de meget mindre end det egentlige Landbrug ere i Stand til at foretage de fornødne Besparelser. De ere ogsaa bebyrdede med Udgifter til den saakaldte Fribolig, og de skulle vedligeholde den, og hvad der er meget værre, naar Bygningen er saa brøstfældig, at den ikke kan staa længer, skulle de betale Renter og Afdrag af Byggelaan. Naar nu en Skovfoged med en Løn af 600 Kr. skal betale Renter og Afdrag af et Byggelaan, bliver der ikke meget til Rest. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at ogsaa denne Etat kan komme til at nyde godt af den Lønforhøjelse, som er paabegyndt successive for forskellige Etaters Vedkommende. Jeg indrømmer, at det vilde være absolut heldigst, om samtlige Lønningsløve kunde optages til en samlet Revision, saaledes at Lønningerne i de forskellige Etater kunde blive afvejede imod hinanden, og jeg havde helst set det, men saafremt det ikke kan lade sig gøre, vil jeg meget anbefale, at man vil tænke paa de to Etater, jeg her har nævnt.

Trolle: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til en Post under Landbrugsministeriet, nemlig under II. D. 4. c. angaaende Etablering af Vagthold paa Jyllands Vestkyst. Jeg vil først takke den højtærede Minister for det Hensyn, der er taget til de Anker, der ere fremkomne angaaende dette Vagthold, som har været forsøgsvis etableret i nogle Aar, og hvorom der nu stilles Forslag, at det skal gøres fuldt ud. Jeg vil haabe, at det ærede Finansudvalg vil tage vel mod dette Forslag, der gaar ud paa rent humane Foranstaltninger. Det har jo vist sig i Praksis, at der er sket flere Strandinger, som burde have været observerede, og det nytter jo ikke, som jeg tidligere har bemærket, at have et vel organiseret Redningsvæsen, naar det ikke faar at vide, naar det skal bruges, og det har til Dato ikke været Tilfældet. Her er nu stillet Forslag om Etablering af et saadant Vagthold om Natten i de Maaneder af Aaret, hvor der særlig kan frygtes Strandinger, nemlig fra Oktober til April, og at der oprettes Allarmeringsstationer for hver Mil omtrent. Det, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er, at der forekommer mig at være et Hul i den foreslaaede Organisation for denne Vagts Vedkommende om Dagen. For Natten er der altsaa altid Vagt, men om Dagen er der ikke nogen, der har et bestemt Ansvar for de bestemte Tider af Dagen, og der forekommer det mig altsaa, at der er et Hul i Organisationen. Der anføres i Motiverne, at det ikke anses for nødvendigt at opstille bestemte Fordringer til Strandfogderne om, hvorledes Bevogtningen skal foregaa. Strandfogderne have ifølge deres Instruks en almindelig Forpligtelse til at føre Tilsyn med, hvad der foregaaer paa Havet; men det er jo indlysende, at naar der ikke foreligger noget bestemt om, paa hvilke Tider af Dagen de skulle være paa Kyststrækningerne med bestemt Forpligtelse til at patrouillere der, kan det hænde, og er det hændet, at der er lange Tider, hvor der ikke er et Menneske paa Stranden, og netop paa den Tid er der foregaaet Ting paa Søen, som burde have været observerede. For nogle Aar siden hændte det, at et forlist Mandskab drev eller sejlede ned langs Kysten for at søge Landing, men uden at blive observeret. Det skete ved højlys Dag. De passerede 3—4—5 Redningsstationer og endte med at forulykke. Det kunde lige saa godt hænde under den foreslaaede Ordning, hvis man ikke gennem Justitsministeriet sørger for, at Strandfogderne faa